

КОНЦЕПЦІЯ РЕСУРСОЗБЕРІГАЮЧОГО СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА

Рябошайка Ю.В.

Науковий керівник – О.В. Болтянський, доцент

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного
72312, Запорізька обл., м. Мелітополь, пр. Б. Хмельницького, 18,
кафедра «Мехатронні системи та транспортні технології»
тел. (+380)-67-681-32-40, E-mail: oleg.boltianskiy@tsatu.edu.ua;

Концепція ресурсозберігаючого сільськогосподарського виробництва спрямована на досягнення прибутковості аграрного виробництва, високих і стійких темпів зростання виробництва за одночасного збереження навколишнього середовища. Ресурсозбереження засноване на підвищенні інтенсивності природних біологічних процесів над і під землею. Такі заходи, як механічна обробка ґрунту, зводяться до абсолютного мінімуму, а використання зовнішніх чинників, таких як агрохімікати й поживні речовини мінерального або органічного походження, застосовуються на оптимальному рівні в кількості, що не заважає біологічним процесам [1]. Ресурсозбереження характеризується трьома принципами, які пов'язані один з одним, а саме:

- мінімальне механічне пошкодження ґрунту на всіх стадіях виробництва;
- створення непорушного органічного ґрунтового покриття.
- диверсифікація видів сільськогосподарських культур, вирощених у сівозміні або взаємозв'язку.

Ресурсозбереження у сільському господарстві, окрім прямих переваг збереження витрат на виробництво, має ряд інших переваг, які можна віднести до позитивних зовнішніх ефектів – зменшення впливу ерозії, краще збереження водних ресурсів, поліпшення якості повітря через меншу кількість викидів, шанс для збільшення біорізноманіття. Існують три основні вигоди від ресурсозбереження у сільському господарстві. Перша полягає в тому, що виробник буде мати можливість зробити ґрунт відтворюваним ресурсом за рахунок збільшення органічних речовин. Другою перевагою є зменшення використання водних ресурсів через утримання вологи у шарі органічної речовини і природній структурі ґрунту, яка транспортуватиме вологу, забезпечуючи виведення надлишків углиб. Третьою перевагою є поліпшення структури ґрунту і кореневої зони. Головним лейтмотивом у збереженні природи є, насамперед, ресурсозбереження, поєднане не тільки з інтенсифікацією сільськогосподарського виробництва, але й із диверсифікацією діяльності та переоцінкою природних ресурсів.

Список використаних джерел

1. Болтянська Н.І. Особливості розвитку інноваційних процесів в тваринництві України. Технічне забезпечення інноваційних технологій в агропромисловому комплексі: Мат. II Міжнар. наук.-практ. конф. Мелітополь: ТДАТУ, 2020. С. 116-119. URL: <http://www.tsatu.edu.ua/tsst/conf/>